

I. Dana 18.01.2017. godine na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu, u stečajnom postupku pod gornjim poslovnim brojem, objavljen je zaključak stečajnog suda kojim se dostavlja Izvanredna revizija stečajnog vjerovnika **CE-ZA-R d.o.o.** sa sjedištem u Zagrebu, J. Lončara 15, OIB: 03860945174, (dalje: CE-ZA-R) od dana 05.01.2017. godine podnesena protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, (dalje: VTS), od dana 25.10.2016. godine. Navedenim rješenjem VTS-a je odbijena žalba CE-ZA-R od dana 16.09.2016. godine podnesena na rješenje stečajnog suda od dana 05.09.2016. godine.

DOKAZ: Uvid u ovosudni spis posl. broj St-45/2016

Naime, točkom **C/** navedenog rješenja stečajnog suda od dana 05.09.2016. godine, između ostaloga, je CE-ZA-R upućen pokrenuti parnicu protiv stečajnog dužnika za tražbinu u iznosu od 6.201.240,59 kn, a koju je na ročištu za ispitivanje tražbine CE-ZA-R-u osporio stečajni vjerovnik TECHCOM GmbH. Pri tome bi u toj parnici stečajni vjerovnik TECHCOM GmbH nastupao u ime i za račun stečajnog dužnika, obzirom da je isti, a ne stečajni upravitelj, osporio tražbinu CE-ZA-R-a.

U žalbi je CE-ZA-R u bitnome ukazivao kako je sud, temeljem odredbi članka 178. stavaka 1. i 2. Stečajnog zakona, (N.N. 44/1996, 161/1998, 29/1999, 129/2000, 123/2003, 197/2003, 187/2004, 82/2006, 116/2010, 25/2012, 133/2012, 45/2013, 71/2015), (dalje u tekstu: SZ), na parnicu trebao uputiti upravo stečajnog vjerovnika TECHCOM GmbH koji je navedenu tražbinu osporio, a sve temeljeći isto na okolnosti da je istu tražbinu priznao stečajni upravitelj.

Stečajni vjerovnik TECHCOM GmbH je dana 20.09.2016. godine podnio odgovor na žalbu u kojem je osporio tumačenje odredbe članka 178. stavaka 1. i 2. SZ-a koje je iznio CE-ZA-R-a, a što je potom u svojem rješenju od dana 25.10.2016. godine (protiv kojeg je podnesena ova revizija) potvrdilo i VTS. Upravo imajući u vidu činjenicu da bi, odnosno da će u navedenoj parnici, neovisno tko će ju morati pokrenuti, upravo stečajni vjerovnik TECHCOM GmbH zastupati stečajnog dužnika, isti, u otvorenom zakonskom roku, podnosi ovaj odgovor izvanrednu reviziju od dana 05.01.2017. godine.

DOKAZ: Uvid u ovosudni spis posl. broj St-45/2016

II. Stečajni vjerovnik se u cijelosti protivi svim navodima iz predmetne revizije, te ističe kako su isti u cijelosti **neutemeljeni**, a sve iz razloga kako slijedi.

III. Naime, vjerovnik CE-ZA-R smatra da je odredbama članka 178. stavka 1. i 2. SZ-a određeno da je, prilikom osporavanja tražbine za koju ne postoji ovršna isprava, za upućivanje u parnicu odlučno tko je tražbinu osporio: stečajni upravitelj ili drugi stečajni vjerovnik. Pa tako u slučaju da je to učinio stečajni upravitelj na parnicu se upućuje vjerovnik osporene tražbine, ali u slučaju ako je tražbinu osporio drugi stečajni vjerovnik (a upravitelj je istu priznao) na parnicu se upućuje osporavatelj, a ne stečajni vjerovnik čija je tražbina osporena.

Navedeno se obrazlaže time da je intencija predlagatelja zakona prilikom donošenja ZID SZ-a N.N. 82/2006 bila da se razdvoji osporavanje stečajnog upravitelja i ostalih vjerovnika-osporavatelja kako bi se izbjeglo obijesno osporavanje i kasnije parničenje na teret stečajnog postupka.

DOKAZ: Uvid u izvanrednu reviziju vjerovnika CE-ZA-R od dana 05.01.2017. godine

Stečajni vjerovnik TECHCOM GmbH osporava gore navedeno tumačenje članka 178. stavaka 1. i 2. SZ-a kao neosnovano, a sve iz razloga kako slijedi.

IV. Prvenstveno, ovime se ističe kako je navedenim izmjenama i dopunama SZ-a N.N. 82/2006 doista i provedeno razdvajanje pozicije stečajnog dužnika u slučaju kada neku tražbinu, koja se ne temelji na ovršnoj ispravi, ospori stečajni upravitelj od slučaja kada tu tražbinu ospori drugi stečajni vjerovnik, ali ne na način kako to tumači vjerovnik CE-ZA-R u svojoj reviziji.

Naime, člankom 178. stavkom 2. SZ-a nakon Izmjena i dopuna Stečajnog zakona (N.N. 82/2006) propisano je „...Ako je koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj, stečajni sudac će stečajnog vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Osporavatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika ...“.

Pri tome se ukazuje da je razlog vođenja parnice, odnosno tužbeni zahtjev u takvoj parnici, jednako naveden i u članku 178. stavku 1. SZ-a, kao i u članku 178. stavku 1. Stečajnog zakona koji je prethodio predmetnim Izmjenama i dopuna Stečajnog zakona N.N. 82/2006 na koje se poziva vjerovnik CE-ZA-R. Dakle, evidentno je kako se u gore navedenom slučaju parnica uvijek pokreće radi „...utvrđivanja osporene tražbine...“, a takav tužbeni zahtjev može postaviti samo vjerovnik čija je tražbina osporena i koji želi da se utvrdi njegova osporena tražbina, bez obzira tko ju je osporio.

I sam vjerovnik CE-ZA-R u svojoj reviziji navodi kako je odredba članka 178. stavka 1. Stečajnog zakona koji je prethodio predmetnim Izmjenama i dopuna SZ-a N.N. 82/2006 jasno rješavao ovu situaciju na način da je u parnicu upućen vjerovnik čija je tražbina osporena. Obzirom da i SZ (nakon izmjena N.N. 82/2006) u članku 178. sada u stavku 1. i 2. koriste istu sintagmu „...utvrđivanja osporene tražbine...“ kao razlog za pokretanje parnice, evidentno je kako se i u tim slučajevima u parnicu upućuje vjerovnik čija je tražbina osporena, u konkretnom slučaju vjerovnik CE-ZA-R, jer jedino on može postaviti takav tužbeni zahtjev. Dakle, navedene izmjene SZ-a nisu imale za cilj promjenu smisla, odnosno *ratio* ove odredbe, a što se vidi i samog teksta ovih odredbi, već je samo uređena procesna pozicija stečajnog upravitelja u tom slučaju, a kako se to niže pojašnjava.

DOKAZ: Uvid u izvanrednu reviziju vjerovnika CE-ZA-R od dana 05.01.2017. godine

Naime, u slučaju da se u parnicu mora uputiti osporavatelj tada bi SZ u navedenoj odredbi članka 178. stavak 2. predvidio da se parnica vodi radi „...utvrđenja osnovanim njegovu osporavanja...“, a kako je to navedeno u odredbi članka 178. stavka 4. SZ-a. Slijedom navedenoga, osporavatelj se upućuje u parnicu samo u slučaju propisanom u članku 178. stavak 4. SZ-a, odnosno ako vjerovnik osporene tražbine ima ovršnu ispravu kojom je ista osigurana pa će stoga stečajni sudac na parnicu uputiti osporavatelja da **dokaže osnovanost svoga osporavanja**, a ne radi „...utvrđivanja osporene tražbine...“ kako to pogrešno tumači CE-ZA-R.

V. Osim toga u predmetnoj reviziji nije naveden niti jedan razlog radi kojeg bi zakon na takav način favorizirao stečajnog upravitelja da bi u slučaju da isti osporava neku tražbinu na parnicu uputio vjerovnika osporene tražbine, a u slučaju da tu tražbinu osporava neki drugi vjerovnik tog vjerovnika osporavatelja. Takvo bi favoriziranje stečajnog upravitelja bilo neosnovano.

Razdvajanje ili bolje rečeno uređenje procesne pozicije u slučaju kada tražbinu, za koju ne postoji ovršna isprava, i koju je priznao stečajni upravitelj, ospori drugi vjerovnik, provedeno je posljednjom rečenicom članka 178. stavka 2. SZ-a koja propisuje da **osporavatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika**. Naime, slična je formulacija postojala i prije navedenih izmjena SZ-a N.N. 82/2006 i to u članku 179. koji se je odnosio na nastavljanje već započete parnice, ali se je isto u praksi primjenjivalo i na nove postupke. Upravo kako bi se otklonile dvojbe tko je pasivno (ne aktivno) legitimiran u parnici koju pokreće vjerovnik osporene tražbine (koji za istu nema ovršnu ispravu) navedenom novelom članka 178. stavka 2. SZ-a dodano je kako osporavatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika. Tako se npr. izbjegava situacija da stečajni upravitelj, koji je tražbinu priznao, zastupa tuženika (stečajni dužnik) u postupku u kojem tužitelj (vjerovnik čija je tražbina osporena) dokazuje osnovanost svoje osporene tražbine, a da pri tome vjerovnik koji je tražbinu osporio uopće ne sudjeluje u toj parnici, te bi se upravo u ovakvom slučaju radilo o *obijesnom osporavanju*.

Dakle, aktivna legitimacija vjerovnika čija je tražbina osporena, i koji za istu nema ovršnu ispravu, nije dvojben jer je to upravo taj vjerovnik. Međutim, u navedenom slučaju kada tražbinu prizna stečajni upravitelj, a ospori drugi vjerovnik, pasivno je legitimiran samo stečajni dužnik, ali drugi vjerovnik-

osporavatelj nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika, a radi čega stečajnog dužnika u tom postupku ne zastupa stečajni upravitelj nego upravo vjerovnik-osporavatelj.

DOKAZ: Sentenca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj PŽ-7071/02
 Sentenca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj PŽ-933/06
 Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj PŽ-2028/07

VI. Vezano za rješenje VTS-a pod posl. brojem PŽ-5768/08 od dana 09.09.2008. godine u kojem se navodi da je „...stečajni sudac pravilno odlučio osporavatelja uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine time da će dužnika u toj parnici zastupati osporavatelj...“, ovime se ukazuje na gornje izlaganje ad. IV ovog podneska prema kojem osporavatelj po naravi stvari ne može biti upućen niti može postaviti tužbeni zahtjev radi „...utvrđivanja osporene tražbine...“.

Osim toga, ako je u parnicu upućen osporavatelj (u konkretnom slučaju vjerovnik RIVEL d.o.o.) tada će isti kao tužitelj podnijeti tužbu protiv vjerovnika čiju je tražbinu osporio (u konkretnom slučaju HT-HRVATSKE TELEKOMUNIKACIJE d.d.) pa nema objektivne potrebe da stečajni dužnik sudjeluje u toj parnici, pa niti na način da osporavatelj postupa u ime i za račun stečajnog dužnika, pa, u tom slučaju nema ni smisla odrediti da „...će dužnika u toj parnici zastupati osporavatelj...“.

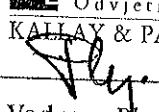
Samo u slučaju da se u parnicu uputi vjerovnik čija je tražbina osporena, a koji onda kao tužitelj podnosi tužbu protiv stečajnog dužnika koji je, kao dužnik te tražbine jedini pasivno legitimiran, ima smisla da istoga zastupa vjerovnik-osporavatelj upravo radi toga jer je stečajni upravitelj tražbinu priznao pa osporavatelj nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika.

Stoga je u navedenoj odluci sud evidentno pogrešno uputio osporavatelja na parnicu.

VII. Slijedom navedenog, stečajni vjerovnik predlaže sudu reviziju odbiti kao neosnovanu, a sve sukladno članku 393. ZPP-a, kao i nadoknaditi stečajnom vjerovniku trošak.

Stečajni vjerovnik ovime traži naknadu troška za sastav ovog podneska, i to:

ZAHTJEV ZA NAKNADU TROŠKA	
VPS:	0.201.240,50 kuna
broj bodova:	6.001
1. sastav podneska prema OTbr. 14.2. i 42.	
5.601 b x 10,00 kn	56.010,00 kuna
25% PDV-a	14.002,50 kuna
2. sudska pristojba	2.000,00 kuna
3. trošak slanja poštanskih pošiljki prema OTbr. 44	- kuna
4. trošak telefonskih usluga prema OTbr. 44	- kuna
5. trošak uredskog materijala	- kuna
6. trošak bankarskih usluga prema OTbr. 44	- kuna
7. trošak sudskog tumača za prevođenje	- kuna
ukupno - stranica X 200,00 kn	- kuna
UKUPNO:	72.512,50 kuna

TECHCOM GmbH
kojeg zastupa:
Odvjetničko društvo
KALLAY & PARTNERI d.o.o.

Vedran Plasaj, odvjetnik

Sentenca: Visoki trgovački sud Republike Hrvatske Osporene tražbine

Zbirni podatci

Broj odluke: Pz-7071/02

Datum odluke: 6.4.2004

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Pravna podloga

Članak 178. Stečajnog zakona, NN 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 107/03

Tekst

Sentenca:

U slučaju osporavanja prijavljene tražbine vjerovnika od strane drugog vjerovnika osporavatelja (stečajni upravitelj je tražbinu priznao) vjerovnik kao tuženika treba označiti stečajnog dužnika, a ne osporavatelja.

U tom slučaju vjerovnik osporavatelj vodi parnicu u ime i za račun dužnika a ne stečajni upravitelj.

Tekst:

"Pravilno ističe žalitelj I. K., da ako se na parnicu upućuje stečajni vjerovnik, vjerovnik bi morao parnicu pokrenuti protiv stečajnog dužnika, a ne protiv vjerovnika koji osporava tražbinu. Naime, prema članku 179. stavak 1. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03), ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka tekla parnica o tražbini, postupak radi utvrđivanja nastaviti će se preuzimanjem te parnice.

Prijedlog za nastavak parnice može staviti vjerovnik čija je tražbina osporena ili osporavatelj. Osporavatelj parnicu nastavlja u ime i za račun dužnika. Ovo pravilo da parnicu nastavlja osporavatelj u ime i za račun stečajnog dužnika važi i u slučaju pokretanja nove parnice, ako tražbinu nije osporio stečajni upravitelj. Kao tuženika, vjerovnik koji je upućen na parnicu, treba označiti stečajnog dužnika, jer sud u parnici odlučuje postoji li tražbina prema stečajnom dužniku.

Ako je tražbinu osporio koji od stečajnih vjerovnika, a ne i stečajni upravitelj, ne bi imalo nikakvog smisla prisiljavati stečajnog upravitelja da u parnici osporava postojanje tražbine koju je u stečajnom postupku priznao, a osim toga, on bi i u parnici mogao priznati postojanje tražbine, čime bi osporavatelj zapravo ostao bez pravne zaštite. Stoga u takvom slučaju parnicu vodi osporavatelj u ime i za račun dužnika."

10.10.2017.
10.10.2017.
10.10.2017.
10.10.2017.

Sentenca: Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Stečajni postupak - osporavatelj u parnici radi utvrđenja osporene tražbine

Zbirni podatci

Broj odluke: PZ-933/06

Datum odluke: 29.9.2009

Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Pravna podloga

članak 178. stavak 2. i članak 179. stavak 1. Stečajnog zakona (NN 44/06, 29/09, 129/00, 123/03 i 82/06)

Tekst

Sentenca:

Ako je stečajni upravitelj u stečajnom postupku priznao prijavljenu tražbinu pojedinog stečajnog vjerovnika, ali je tu tražbinu osporio drugi stečajni vjerovnik, taj stečajni vjerovnik-osporavatelj u parnici radi utvrđenja osnovanom osporene tražbine nastupa ime i za račun stečajnog dužnika; dakle, dolazi do promjene u zastupanju stečajnog dužnika na način da ga zastupa onaj vjerovnik koji je osporio tražbinu. Međutim, taj vjerovnik ne može biti stranka u toj parnici već to može biti samo stečajni dužnik.

2006., na način da je u odredbi članka 178. stavak 2. Stečajnog zakona određeno da „ako je koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj, stečajni će sudac stečajnog vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Osporavatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika“.

Dakle, u konkretnoj parnici pasivna legitimacija postoji samo u odnosu na prvotuženika – stečajnog dužnika kojeg zastupa osporavatelj, ali ne i u odnosu na drugotuženika - osporavatelja osobno pa je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo kad je u odnosu na drugotuženika prihvatio tužbeni zahtjev za utvrđenje osporene tražbine.

Tekst:

Predmet spora je zahtjev za utvrđenje tužiteljeve tražbine koju mu je u stečajnom postupku nad prvotuženikom priznao stečajni upravitelj, ali ju je osporio drugi stečajni vjerovnik - konkretno drugotuženik. Tražbina se odnosi na plaću u razdoblju od ožujka 1998. do travnja 1999. godine koju je tužitelj ostvario kao vršitelj dužnosti direktora prvotuženika na temelju Ugovora o pravima, obvezama i plaći direktora od 5. ožujka 1998., a na koju funkciju je imenovan odlukom Nadzornog odbora sa sjednice održane 5. ožujka 1998.

U parnici radi utvrđivanja tražbina koje se vode u slučajevima kad je koji od stečajnih vjerovnika na ispitnom ročištu osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj (a za koju ne postoji ovršna isprava) pasivno je legitimiran stečajni dužnik, ali u tom slučaju dolazi do promjene u zastupanju stečajnog dužnika na način da ga zastupa onaj vjerovnik koji je osporio tražbinu (osporavatelj), a ne stečajni upravitelj koji je priznao tražbinu. Osporavateljeva prava i obveze na zastupanje stečajnog dužnika proizlaze iz odredbe članka 179. stavak 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04) i to treće rečenice koja glasi: „osporavatelj parnicu nastavlja u ime i za račun dužnika“.

Dvojbe koje su se u praksi pojavile oko pasivne legitimacije u parnicama radi utvrđenja tražbine za koju ne postoji ovršna isprava, a koju je priznao stečajni upravitelj, ali je osporio drugi stečajni vjerovnik, u međuvremenu su otklonjene i odredbom članka 79. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 82/06), koja je stupila na snagu 29. srpnja

Odluka: PŽ 2028/07-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 2028/07-3
Datum odluke: 10.07.2007
Vrsta odluke: Rješenje
Naziv dokumenta: sudska odluka
Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Odluka

XXVIII PŽ-2028/07-3

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca mr. sc. Bariše Gašpara, predsjednika vijeća, te Vene Buljan i Alice Pelicarić, članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom SALONIT d.d. u stečaju iz Vranjica, Krešimirova bb, odlučujući o žalbi vjerovnika stečajne mase MIRIL GRUBIŠIĆA iz Vranjica, Dom Don Frane Bulića 18, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovnj broj XIV St-13/02 od 5. ožujka 2007. godine, nakon vijećanja u sjednici vijeća održanoj 10. srpnja 2007. godine

riješio je

Uklada se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovnj broj XIV St-13/02 od 5. ožujka 2007. godine u djelu u kojim je osporeno postojanje potraživanja na temelju troškova stečajnog postupka vjerovnika Mire Grubišića iz temelja dopune tražbine za otpremninu u iznosu od 25.515,18 kn, te je taj vjerovnik upućen da u roku od osam dana od primitka rješenja pokrene parnicu radi utvrđenja osporene tražbine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem sud prvog stupnja je osporio postojanje potraživanja na temelju troškova stečajnog postupka vjerovniku stečajne mase Mire Grubišića u iznosu od 25.515,18 kn. Tako je sud prvog stupnja riješio, jer iako u odnosu na osporena potraživanja radnika koja se isplaćuju na teret troškova stečajnog postupka nije propisano da se uopće ispituju i da o istima stečajni sudac odlučuje rješenjem te da se takve vjerovnike upućuje na parnicu, sud smatra kako temeljem analogne primjene prije važeće odredbe članka 86a. Stečajnog zakona i odredbe članka 17. stavak 1. točka 9. Stečajnog zakona treba radnike kao vjerovnike stečajne mase uputiti u parnicu radi utvrđenja u parnici njihovih osporenih potraživanja sukladno analognoj primjeni odredbe članka 178. Stečajnog zakona, što pridonosi većoj pravnoj sigurnosti.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio vjerovnik stečajne mase

pobijajući ga iz razloga jer je stečajni upravitelj žalitelju priznao pravo na otpremninu do iznosa jedne trećine plaće za neprekidni radni staž kod stečajnog dužnika i njegovog prednika o čemu je sud odlučilo rješenjem od 28. veljače 2007. godine. Međutim, žalitelju je rješenjem HZZO-a utvrđeno profesionalno oboljenje, pa ima pravo na dvostruku otpremninu te predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske ukinuti ektirano rješenje prvostupanjskog suda i priznati žalitelju pravo na otpremninu u dvostrukom iznosu.

Žalba vjerovnika stečajne mase je osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavak 1. i 2. te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03) u vezi s člankom 6. stavak 1. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeci po službenoj dužnosti na apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je sud prvog stupnja počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka propisanu člankom 354. stavak 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku.

Prethodno ovaj sud napominje da je sud prvog stupnja pogrešno primijenio odredbu članka 178. u vezi s člankom 177. stavak 3. Stečajnog zakona. Naime, čak i u slučaju kada bi se radilo o stečajnom vjerovniku, sud može sukladno odredbi članka 177. stavak 3. Stečajnog zakona donijeti samo deklaratorno rješenje kojim će utvrditi da je njegova tražbina osporena te ga uputiti u parnicu radi utvrđenja osnovanim osporene tražbine (ili će u parnicu uputiti osporavatelja radi utvrđenja osnovanim njegova osporavanja). Međutim, u konkretnom slučaju, sud je donio konstitutivnu odluku kojom je on (dakle, sud) osporio postojanje žaliteljeva potraživanja, a što sud ne može učiniti prema odredbi članka 177. stavak 3. i članka 178. Stečajnog zakona.

Sud prvog stupnja je pogrešno zaključio i da sud ispituje tražbine vjerovnika stečajne mase odnosno da iste upućuje u parnicu radi utvrđenja svog potraživanja; dakle, sud pogrešno smatra da u odnosu na vjerovnike stečajne mase valja analogno primijeniti i odredbe članka 177. stavak 3. odnosno članak 178. Stečajnog zakona. Naime, odredbom članka 173. Stečajnog zakona propisano je da (namo) stečajni vjerovnici prijavljuju svoje tražbine

stečajnom upravitelju, a stečajni upravitelj te tražbine (ako ih smatra osnovanim) svrstava u svoju tablicu, odnosno isti ih na ispitnom ročištu osporava (ako ih smatra neosnovanim); jednako kao i stečajni upravitelj, i drugi stečajni vjerovnici mogu osporiti potraživanje pojedinih stečajnih vjerovnika. Ovisno o tome je li pojedina tražbina stečajnih vjerovnika priznata ili osporena na ispitnom ročištu, stečajni sudac donosi deklaratorno rješenje iz članka 177. stavak 3. Stečajnog zakona te istim rješenjem upućuje u parnicu stečajnog vjerovnika (članak 178. stavak 1. Stečajnog zakona) odnosno osporavatelja (članak 178. stavak 4. Stečajnog zakona).

Međutim, za razliku od stečajnog vjerovnika, vjerovnik stečajne mase ne mora prijaviti svoje potraživanje stečajnom upravitelju, a niti se o tom potraživanju raspravlja (ispituje) na ispitnom ročištu. Ukoliko vjerovnik stečajne mase prijavi svoje potraživanje stečajnom upravitelju, tu prijavu valja tretirati kao poziv stečajnom upravitelju da ispuní obvezu stečajne mase prema vjerovniku stečajne mase, a nikako kao tražbinu koju valja ispitati na ispitnom ročištu i o kojoj sud mora donijeti rješenje iz članka 177. i 178. Stečajnog zakona. Ako stečajni upravitelj odbije ispuniti tražbinu prema vjerovniku stečajne mase, vjerovnik stečajne mase se može tužbom obratiti sudu radi ispunjenja obveze stečajnog dužnika. Prema tome, vjerovnik stečajne mase može, ukoliko stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika ne želi dobrovoljno ispuniti obvezu prema vjerovniku stečajne mase, zatražiti od suda kondemnatornu pravnu zaštitu kojom bi sud naložio stečajnom dužniku da ispuní obvezu prema vjerovniku stečajne mase.

U odnosu na počinjanje prvostupanjskog suda na (bivšu) odredbu članka 86a. Stečajnog zakona ovaj sud napominje da je stavkom 1. tog članka propisano da o zahtjevima za namirenje tražbina po osnovi troškova stečajnog postupka odlučuje rješenjem stečajni sudac. Prema tome, stečajni sudac može, ako smatra da je zahtjev za namirenje tražbine po osnovi troškova stečajnog postupka neosnovan, rješenjem odbiti taj zahtjev, ali ga nikako ne može osporiti i pri tome se pozvati na analognu primjenu odredbe članka 178. Stečajnog zakona. Podredno, ovaj sud napominje da odbijanje zahtjeva za namirenje tražbine po osnovi troškova stečajnog postupka stečajnog suca ima učinak samo u stečajnom postupku; vjerovnik stečajne mase može, ako stečajni sudac odbije njegov zahtjev, kondemnatornim tužbenim zahtjevom zahtijevati u parničnom postupku ispunjenje obveze stečajnog dužnika prema njemu.

Zbog navedenog, sud prvog stupnja je donijevši pobijano rješenje počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku jer pobijana odluka ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Slijedom navedenog, valjalo je uvažiti žalbu vjerovnika stečajne mase kao osnovanu, pa je pobijano rješenje u odnosu na žalitelja valjalo ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovni postupak sukladno odredbi članka 380. stavka 3. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 6. stavak 1. Stečajnog zakona.

U nastavku postupka prvostupanjski će sud sukladno utvrđenjima

ovog suda donijeti novu na zakonu osnovanu odluku koju će valjano obrazložiti.

U Zagrebu 10. srpnja 2007. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA
MR. SC. BARIŠA GAŠPAR, v. r.